Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

16 юли 2015 година*

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху оборота — Приложно поле — Освобождаване — Понятие за застрахователни сделки — Понятие за доставка на услуги — Предварително определена сума за гарантиране на повреда на употребявано превозно средство“

По дело C-584/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 от Cour de cassation (Франция) с акт от 13 ноември 2013 г., постъпил в Съда на 19 ноември 2013 г., в рамките на производства по дела

Directeur général des finances publiques

срещу

Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA

и

Mapfre warranty SpA

срещу

Directeur général des finances publiques,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, C. Vajda, A. Rosas (докладчик), E. Juhász и D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: M. Szpunar,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 ноември 2014 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA и Mapfre warranty SpA, от G. Hannotin, адвокат,

* Език на производството: френски.

— за френското правителство, от J.-S. Pilczer и D. Colas, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от C. Soulay и L. Lozano Palacios, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 4 февруари 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2 и член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г. (ОВ L 376, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 110) (наричана по-нататък „Шеста директива“).

2 Запитването е отправено в рамките на два спора, единият между Directeur général des finances publiques [генерален директор на публичните финанси] и Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA (наричано по-нататък „Mapfre asistencia“), дружество по испанското право, и другият между Mapfre warranty SpA (наричано по-нататък „Mapfre warranty“), дружество по италианското право, и Directeur général des finances publiques, относно данъчното облагане на извършваните от двете дружества сделки.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Член 2 от Шеста директива гласи:

„С данък върху добавената стойност [наричан по-нататък „ДДС“] се облага:

1. доставката на стоки или услуги, извършена възмездно на територията на страната от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество;

2. вносът на стоки“. [неофициален превод]

4 Съгласно член 13, Б, буква а) от Шеста директива:

„Без да се засягат други общностни разпоредби, държавите членки при условия, които те определят, за да осигурят правилно и ясно прилагане на правилата за освободени доставки и да предотвратят възможно отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци или злоупотреба, освобождават от данък върху добавената стойност:

а) застрахователните и презастрахователните сделки, включително свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти“. [неофициален превод]

5 Член 33, параграф 1 от Шеста директива предвижда:

„При спазване на останалите общностни разпоредби и в частност действащите общностни разпоредби относно общите условия и ред на притежаване, движение, наблюдение и контрол на продукти, върху които се начислява акциз, директивата не възпрепятства държавите членки да запазват или въвеждат данъци върху застрахователните договори, данъци върху залаганията и хазарта, акцизи, гербови такси и — по-общо — всякакви данъци, налози или такси, които не могат да бъдат [х]арактеризирани като данъци върху оборота, при условие обаче, че тези данъци, налози или такси не пораждат в търговията между държави членки формалности при преминаването на границите“.

Френското право

6 Член 256, I, от Code général des impôts [Общ данъчен кодекс] в приложимата му към споровете по главното производство редакция (наричан по-нататък „CGI“) предвижда:

„С [ДДС] се облага доставката на стоки или услуги, извършена възмездно на територията на страната от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество“.

7 Член 261 от CGI гласи:

„Освобождават се от [ДДС]:

[…]

2° застрахователните и презастрахователните сделки, включително свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти.

[…]“.

8 Член 991 от CGI предвижда:

„Застрахователните договори, сключени с дружество, със застрахователна компания или с френски или чуждестранен застраховател, независимо от мястото и дата на сключването им, се облагат със задължителен годишен данък върху застрахователните премии, срещу заплащането на който всеки документ, установяващ сключването, изменението или прекратяването по взаимно съгласие на застрахователния договор, както и издаваните екземпляри, извлечения или копия от него, независимо от мястото и дата на изготвянето им, се освобождават от гербов налог и се регистрират безплатно, когато се изисква тази формалност.

Данъкът се събира върху размера на сумите, уговорени в полза на застрахователя, и върху размера на всички акцесорни плащания, които той получава пряко или непряко от застрахованото лице“.

9 В член 1001, 5° bis от CGI се уточнява, че ставката на специалния данък върху застрахователните премии е определена на 18 % за застраховките срещу рисковете от каквото и да е естество, свързани със сухопътните моторни превозни средства.

10 Освен това от член 1001, 6° от CGI следва, че общата ставка на специалния данък върху застрахователните премии е определена на 9 %.

Споровете по главното производство и преюдициалният въпрос

11 От акта за преюдициално запитване е видно, че автосервизите, продаващи употребявани превозни средства, предлагат на купувачите на тези превозни средства, използвайки услугите на дружество NSA Sage, понастоящем Mapfre warranty, гаранция за ремонт на механични повреди на посочените превозни средства.

12 Mapfre warranty начислява ДДС, като счита, че осъществява доставка на услуги. От своя страна Mapfre asistencia плаща данък върху застрахователните премии с обща ставка от 9 % върху изплатените от Mapfre warranty застрахователни премии.

13 Данъчната администрация изпраща на Mapfre warranty предложение за поправка, като квалифицира извършваните от него услуги като застрахователни сделки, подлежащи на облагане с данък върху застрахователните премии по силата на член 991 от CGI със ставка от 18 %, предвидена за договорите за автомобилна застраховка в член 1001, 5° bis от CGI.

14 Освен това, като счита, че Mapfre warranty е сключило договор за застраховка в полза на купувачите на превозни средства с Mapfre asistencia, като предмет на договора е осигуряването на застрахователно покритие на рисковете от механични повреди, данъчната администрация изпраща на Mapfre asistencia акт за изменение на данъчното задължение, изчислявайки данъка върху застрахователните премии със ставка от 18 % върху платените от тези купувачи суми.

15 След отхвърляне на жалбата им по административен ред двете дружества сезират Tribunal de grande instance de Lyon [Окръжен съд, Лион], а след това и Cour d'appel de Lyon [Апелативен съд, Лион], за да бъдат освободени от тези данъци.

16 Те изтъкват, че продавачите на употребявани превозни средства използват Mapfre warranty като подизпълнител във връзка с част от услугата им за следпродажбено обслужване и че то е застраховало в Mapfre asistencia риска си от финансова загуба.

17 С две решения от 22 септември 2011 г. Cour d'appel de Lyon потвърждава двете решения, постановени от Tribunal de grande instance de Lyon на 31 март 2010 г., и приема по първото квалификацията като застрахователни сделки, облагаеми с данък върху застрахователните премии със ставка от 18 %, що се отнася до предоставяните от Mapfre warranty услуги, и по второто — ставката от 9 % относно дължимия от Mapfre asistencia данък върху застрахователите премии.

18 От приложените към акта за преюдициално запитване основания, изтъкнати от страните по главното производство, е видно, че Cour d'appel de Lyon е приел по-специално, че когато купувачът на употребявано превозно средство реши да се ползва от допълнителната гаранция, предложена от купувача, срещу поисканата допълнителна сума му се предоставя договор, съдържащ се в гаранционна карта на бланка на NSA Sage, понастоящем Mapfre warranty. Според тази юрисдикция последното получава доклада за повреда от оторизирания сервиз, към който се е обърнал купувачът, проверява валидността на гаранцията и дали цената на спецификацията съответства на нормите, след това разрешава ремонта или замяната на неизправната част.

19 Cour d'appel de Lyon подчертава, че от нито една разпоредба, посочена от страните, нито от друг материал по делото не следва, че купувачът разполага с правото да изиска от продавача да осигури услугата в случай на неизправност, попадаща в предвиденото в гаранцията, по-специално в случай че посоченият в договора длъжник не може да изпълни задължението си. Според запитващата юрисдикция не може да се приеме, че продавачът е възложил на подизпълнител изпълнението на задължение, на което не е носител. В замяна на това възникват преки договорни отношения между купувача и Mapfre warranty при предаването на

гаранционната карта, тъй като купувачът може да изиска от дружеството, и само от него, да извърши обещания ремонт и да поеме разходите по него. Като се сключва между купувача и трето лице, което не е страна по договора за продажба, този договор наистина има конкретни цели и самостоятелно основание. Доколкото срещу заплащане на договорена сума при настъпване на несигурно събитие, а именно причиняването на вреди на застрахованата вещ, Mapfre warranty се задължава да предостави на застрахованото лице договорената при сключването на договора престация, то извършва застрахователна дейност.

20 Освен това Cour d'appel de Lyon е установил, че Mapfre warranty е сключило с Mapfre asistencia застрахователна полица с предмет гарантиране на възстановяването от застрахователното дружество на финансови загуби, претърпени от ползващото се лице вследствие на повреда, за която е предоставена договорна гаранция за превозните средства, които са закупени от продаващ превозни средства автосервиз и за които е издадена гаранционна карта. Според Cour d'appel de Lyon тази полица обаче не е в полза на трето лице и не спада към посочените в член 1001, 5° bis от CGI рискове от каквото и да е естество, свързани със сухопътните моторни превозни средства.

21 Mapfre warranty обжалва пред запитващата юрисдикция решението на Cour d'appel de Lyon, с което предоставяните от него услуги са квалифицирани като застрахователни сделки, облагаеми с данък върху застрахователните премии със ставка от 18 %.

22 От своя страна Directeur général des finances publiques обжалва пред запитващата юрисдикция решението на Cour d'appel de Lyon, с което е прието, че ставката на дължимия от Mapfre asistencia данък върху застрахователите премии е 9 %, а не 18 %, както е счела данъчната администрация.

23 Запитващата юрисдикция решава да съедини делата по двете касационни производства предвид връзката между тях.

24 Тъй като има съмнения относно тълкуването на понятието за застрахователни сделки, което не е дефинирано в Шеста директива, Cour de cassation решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 2 и член 13, Б, буква а) от Шеста директива […] да се тълкуват в смисъл, че услугата, при която срещу заплащане на предварително определена сума независим от продавача на употребявани превозни средства икономически оператор предоставя гаранция за механичната повреда на някои части на употребяваното превозно средство, попада в категорията на застрахователните сделки, освободени от данък върху добавената стойност, или обратно, попада в категорията на доставките на услуги?“.

По преюдициалния въпрос

25 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 13, Б, буква а) от Шеста директива трябва да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба доставката на услуги, при която срещу заплащане на предварително определена сума независим от продавача на употребявани превозни средства икономически оператор предоставя гаранция за механичната повреда на някои части на превозното средство, представлява освободена застрахователна сделка.

26 В това отношение най-напред следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика формулировките, използвани за определяне на случаите на освобождаване по член 13 от Шеста директива, подлежат на стриктно тълкуване. Тълкуването на тези формулировки обаче трябва да бъде съобразено с преследваните с освобождаването цели и да зачита присъщия на общата

система на ДДС принцип за данъчен неутралитет. В този смисъл правилото за стриктно тълкуване не означава, че формулировките, използвани в член 13 за определяне на случаите на освобождаване, трябва да бъдат тълкувани по начин, който би ги лишил от действие (вж. по-специално решение Zimmermann, C-174/11, EU:C:2012:716, т. 22 и цитираната съдебна практика).

27 Освен това предвидените в член 13 от Шеста директива освободени сделки представляват самостоятелни понятия на правото на Съюза, които имат за цел да избегнат различия в прилагането на режима на ДДС в една или друга държава членка (вж. в този смисъл решения CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, т. 15; Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, т. 37; Комисия/Гърция, C-13/06, EU:C:2006:765, т. 9 и BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 56).

28 Що се отнася по-специално до съдържащото се в член 13, Б, буква а) от Шеста директива понятие „застрахователни сделки“, което изобщо не е дефинирано в тази директива, Съдът многократно се е произнасял, че според общоприетото разбиране за застрахователната сделка е характерно, че застрахователят се задължава срещу авансово изплащане на премия при настъпване на риска, покрит от застраховката, да предостави на застрахованото лице договорената при сключването на договора услуга (вж. в този смисъл решения Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, т. 39; Комисия/Гърция, C-13/06, EU:C:2006:765, т. 10 и BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 58).

29 Съдът е уточнил, че застрахователните сделки предполагат по естеството си съществуването на договорно отношение между доставчика на застрахователната услуга и лицето, чиито рискове са покрити от застраховането, а именно застрахованото лице (вж. решения Skandia, C-240/99, EU:C:2001:140, т. 41; Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, т. 41 и BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 58).

30 Освен това посоченото понятие за застрахователни сделки има по принцип достатъчно широко съдържание, за да включва предоставянето на застрахователно покритие от данъчнозадължено лице, което само по себе си не е застраховател, но което в рамките на групово застраховане предоставя на клиентите си такова покритие, като използва услугите на застраховател, който се задължава да поеме риска, предмет на застраховане (вж. в този смисъл решения CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, т. 22 и BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 59).

31 Що се отнася до разглеждането на настоящото преюдициално запитване, следва да се напомни, че от член 94 от Процедурния правилник на Съда и от постоянната съдебна практика следва, че за да се даде полезно за националния съд тълкуване на правото на Съюза, преюдициалното запитване трябва, първо, да съдържа кратко изложение на предмета на спора по главното производство и на релевантните факти, така както са установени от запитващата юрисдикция, или поне изложение на фактите, на които се основават въпросите. Второ, преюдициалното запитване трябва да възпроизвежда съдържанието на приложимите в главното производство национални разпоредби и ако е необходимо — релевантната национална съдебна практика. Трето, запитващата юрисдикция трябва да изложи причините, поради които има въпроси относно тълкуването или валидността на някои разпоредби на правото на Съюза, както и установената от нея връзка между тези разпоредби и националното законодателство, приложимо в главното производство (вж. по-специално определение Municipiul Piatra Neamț, C-13/14, ECLI:EU:C:2014:2000, т. 10 и цитираната съдебна практика).

32 В преюдициалното запитване обаче запитващата юрисдикция не е констатирала по-конкретно фактически обстоятелства относно естеството на разглежданата в главното производство доставка на услуги, а само е приложила към акта си изтъкнатите пред нея основания за обжалване, така че Съдът не може да направи окончателна преценка дали доставка на услуги

като разглежданата в главното производство действително представлява освободена застрахователна сделка по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива в съответствие със съдебната практика, цитирана в точки 28 и 29 от настоящото решение.

33 Предвид духа на сътрудничество, който ръководи отношенията между националните юрисдикции и Съда в рамките на преюдициалното производство, липсата на необходимите фактически констатации от запитващата юрисдикция не води непременно до недопустимост на преюдициалното запитване, ако въпреки тези пропуски с оглед на произтичащите от преписката обстоятелства Съдът счита, че е в състояние да даде полезен отговор на запитващата юрисдикция (вж. в този смисъл решение Azienda sanitaria locale № 5 „Spezzino“ и др., C-113/13, ECLI:EU:C:2014:2440, т. 48).

34 Що се отнася до разглежданата в главното производство доставка на услуги, от представената пред Съда преписка е видно, че срещу заплащане на предварително определена сума Mapfre warranty поема задължението да покрие разходите за поправката на употребявано превозно средство при настъпване на механична повреда на някои части на това превозно средство, посочена в „гаранционна карта“, издадена на купувача на превозното средство.

35 Mapfre Warranty и Mapfre asistencia отричат обаче по делата в главното производство да съществува договорно отношение между Mapfre Warranty и купувача на употребяваното превозно средство. Двете дружества подчертават по-специално, че договорно отношение съществува единствено между Mapfre warranty и продавача на превозното средство. Последният просто възлагал на Mapfre warranty изпълнението на задълженията спрямо купувача, които носи като продавач по силата на закона или на договора. Според Mapfre Warranty и Mapfre asistencia продавачът на употребяваното превозно средство е длъжник спрямо Mapfre Warranty за сумата на премията, дължима за предоставяната от това дружество гаранция. Продавачът приспада тази сума от постигнатата надценка с цел да увеличи привлекателността на употребяваното превозно средство.

36 В това отношение, при все че запитващата юрисдикция следва да провери точното естество на правоотношенията между различните лица, участващи в рамките на разглежданата в главното производство доставка на услуги, от представената пред Съда преписка следва, от една страна, че продавачът на употребяваното превозно средство не участва в изпълнението на гаранционния договор. Всъщност при настъпване на покрита от гаранцията механична повреда купувачът на съответното употребявано превозно средство не е длъжен да извърши поправката в автосервиз, който принадлежи на продавача или е посочен от него. От своя страна автосервизът, към който се е обърнал купувачът на превозното средство с оглед на поправката му, трябва да се свърже пряко с Mapfre warranty, за да може това дружество да одобри предложената от автосервиза оферта.

37 От друга страна, дори предварително определената сума, от която произтича правото на гаранция, да е включена в продажната цена на употребяваното превозно средство, както поддържат Mapfre warranty и Mapfre asistencia, посочената сума се заплаща в крайна сметка от приобретателя на превозното средство.

38 Във всички случаи, независимо дали купувачът на употребяваното превозно средство сключва договора с Mapfre Warranty, като продавачът на превозното средство е само посредник, или продавачът сключва този договор от свое име, но за сметка на купувача, или още продавачът прехвърля на купувача правата си по договор, който е сключил от свое име и за своя сметка с Mapfre Warranty, от цитираната в точки 28 и 30 от настоящото решение съдебна практика следва, че понятието за застрахователни сделки по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива е достатъчно широко, за да обхваща всяка от описаните хипотези.

39 Всъщност във всяка от тези хипотези са налице характерните белези на застрахователната сделка, изведени в съдебната практика, цитирана в точка 28 от настоящото решение. Така застрахователят, в случая Mapfre Warranty, е независим от продавача на употребявани превозни средства икономически оператор, а застрахованото лице е купувачът на превозното средство. Освен това рискът се състои в необходимостта за купувача на превозното средство да заплати ремонта при настъпване на покрита от гаранцията механична повреда, който застрахователят се задължава да покрие. Накрая, премията, се състои от предварително определената сума, заплащана от купувача на употребяваното превозно средство било като част от покупната цена на превозното средство, било допълнително.

40 Наличието на тези белези, което запитващата юрисдикция следва да провери, позволява да се направи изводът, че между застрахователя и застрахованото лице съществува посоченото в практиката на Съда правоотношение, за да се счита доставка на услуги за „застрахователна сделка“ по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива.

41 Освен това, противно на твърдението по същество на Mapfre warranty и Mapfre asistencia, определянето на доставка на услуги като „застрахователна сделка“ по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива не може да зависи от начина, по който застрахователят управлява големината на риска, който се задължава да покрие, и изчислява съответния размер на премиите.

42 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точка 28 от заключението си и както е видно от съдебната практика, цитирана в точка 28 от настоящото решение, самата същност на „застрахователната сделка“ по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива се състои в това, че застрахованото лице се предпазва от риска да понесе несигурна, но потенциално голяма финансова загуба, като заплаща премия, която от своя страна е сигурна, но ограничена по размер.

43 В случая от представената пред Съда преписка е видно, че сумата, която Mapfre Warranty събира като премия, не се връща на купувача на употребяваното превозно средство нито ако гаранционният срок изтече без настъпването на повреда, нито ако цената на ремонта се окаже по-малка от сумата на премията. Същевременно в случай на повреда, налагаща разходи над размера на платената премия, купувачът на превозното средство не е длъжен да заплаща остатъка от тези разходи. По този начин събираните от Mapfre Warranty премии представляват типична застрахователна премия, което запитващата юрисдикция следва да провери, чието плащане изцяло освобождава застрахованото лице от застрахования риск. Впрочем Mapfre warranty е застраховало при Mapfre asistencia риска от финансови загуби, на който е изложено в това отношение.

44 В този контекст методът на изчисляване на премиите и на управление на разходите за ремонт е въпрос, който спада към вътрешната организация на Mapfre warranty и не е определящ за квалифицирането на предоставяните от него услуги.

45 Накрая, Mapfre warranty и Mapfre asistencia поддържат, че когато самите производители или продавачи на превозни средства предлагат на клиентите си допълнителна гаранция, се приема, че тези оператори предлагат следпродажбено обслужване, облагаемо с ДДС, докато предоставят същевременно услуга, подобна на предлаганата от Mapfre warranty на купувачите на употребявани превозни средства. Такива услуги обаче би трябвало да бъдат третирани идентично.

46 Налага се изводът, от една страна, че този довод почива на фактически обстоятелства, по-конкретно данъчното третиране на предоставяните от продавача гаранции, които не се съдържат в акта за преюдициално запитване, и от друга страна, че в последния изобщо не е изложен такъв довод. Както бе отбелязано в точка 31 от настоящото решение обаче, от член 94 от Процедурния правилник на Съда следва, че Съдът не може да отговори на такъв довод.

47 От изложените по-горе съображения следва, че доставка на услуги като разглежданата в главното производство може да попада в обхвата на понятието „застрахователна сделка“ по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива, което запитващата юрисдикция следва да провери.

48 Следва да се отбележи обаче, че Mapfre warranty и Mapfre asistencia поддържат също, че дори да се приеме, че подобна доставка на услуги трябва да се квалифицира като застрахователна сделка, тя е в не по-малка степен облагаема с ДДС, тъй като е неразривно свързана с продажбата на употребяваното превозно средство и при това положение за нея трябва да се прилага същото данъчно третиране.

49 В това отношение следва да се припомни, че за целите на ДДС всяка сделка трябва поначало да се счита за отделна и самостоятелна, видно от член 2, точка 1 от Шеста директива (вж. в този смисъл решения Aktiebolaget NN, C-111/05, EU:C:2007:195, т. 22; Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, т. 14 и BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 29).

50 От практиката на Съда обаче е видно, че при определени обстоятелства няколко формално самостоятелни доставки, които могат да бъдат извършени поотделно и по този начин могат да бъдат обложени или освободени поотделно, трябва да се считат за една-единствена сделка, когато не са самостоятелни. Налице е една-единствена сделка по-специално когато два или повече елемента или действия, предоставени от данъчнозадълженото лице на клиента, са толкова тясно свързани, че обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне на части би било изкуствено. Такъв е и случаят, когато един или повече елементи трябва да се разглеждат като съставляващи основната доставка на услуги, докато, обратно, един или повече елементи трябва да се разглеждат като една или повече съпътстващи доставки на услуги, които имат същото данъчно третиране като основната доставка (вж. решение BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 30 и цитираната съдебна практика).

51 Относно застрахователните сделки Съдът вече е приел, че по естеството си всяка застрахователна сделка има връзка с предмета на застраховката. Сама по себе си обаче подобна връзка не е достатъчна, за да се определи дали съществува единна комплексна доставка за целите на ДДС. Действително, ако всяка застрахователна сделка беше облагаема с ДДС в зависимост от облагането с този данък на услугите, свързани с предмета на застраховката, това щеше да постави под въпрос самата цел на член 13, Б, буква а) от Шеста директива, а именно освобождаването на застрахователните сделки от ДДС (вж. в този смисъл решение BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 36).

52 В съответствие с посоченото в точка 49 от настоящото решение правило, според което всяка сделка трябва поначало да се счита за отделна и самостоятелна, следва да се отбележи, че по принцип продажбата на употребявано превозно средство и предоставянето от независим от продавача на това превозно средство икономически оператор на гаранция за механичната повреда на някои части на превозното средство не могат да се считат за толкова тясно свързани, че да представляват единна сделка. Действително самостоятелното разглеждане на подобни доставки не може да съставлява само по себе си изкуствено разделяне на части на една единна икономическа доставка, което да може да наруши функционирането на системата на ДДС.

53 При това положение следва да се провери дали съществуват основания, произтичащи от разглежданите в главното производство обстоятелства, да се счита, че съответните елементи представляват единна сделка (вж. в този смисъл решение BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 40).

54 В този контекст следва да се напомни, на първо място, че съгласно практиката на Съда относно понятието за единна сделка, напомнено в точка 50 от настоящото решение, една доставка се счита за съпътстваща по отношение на основна доставка по-специално когато за клиентите не представлява цел сама по себе си, а начин те да се възползват при най-добри условия от основната услуга (вж. решение BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, т. 41).

55 Макар да е вярно, че благодарение на гаранция като разглежданата в главното производство опасността от финансови загуби за купувача на употребявани превозни средства е намалена в сравнение с тази, на която той е изложен при липсата на подобна гаранция, това обстоятелство произтича от самото естество на гаранцията. Само по себе си обаче посоченото обстоятелство не означава, че подобна доставка на услуги следва да се счита за съпътстваща по отношение на продажбата на употребяваното превозно средство.

56 Както е видно от представената пред Съда преписка, разглежданата в главното производство гаранция е предоставена на купувача на употребявано превозно средство от независим от продавача на превозното средство икономически оператор, който не е страна по продажбата, така че гаранцията не може да се счита за предоставена от продавача, което запитващата юрисдикция следва да провери. Освен това купувачът на употребявано превозно средство може да го закупи, без да приема гаранцията, и разполага с възможност без посредничеството на продавача на превозното средство да сключи гаранционен договор с дружество, различно от Mapfre warranty. Накрая, от гаранционната карта, представена от френското правителство на заседанието пред Съда, е видно, че при определени обстоятелства Mapfre warranty си запазва правото да прекрати гаранционния договор, като това прекратяване явно не засяга договора за продажба на превозното средство.

57 При тези обстоятелства една гаранция като разглежданата в главното производство явно не е толкова тясно свързана с продажбата на употребяваното превозно средство, че двете сделки, които впрочем се сключват с различни доставчици, да представляват една неделима икономическа доставка, чието разделяне на части би било изкуствено, което запитващата юрисдикция следва да провери. Ето защо те трябва по принцип да се считат за отделни и самостоятелни сделки за целите на ДДС.

58 Предвид всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 13, Б, буква а) от Шеста директива трябва да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба доставката на услуги, при която срещу заплащане на предварително определена сума независим от продавача на употребявани превозни средства икономически оператор предоставя гаранция за механичната повреда на някои части на превозното средство, представлява освободена застрахователна сделка. Запитващата юрисдикция следва да провери дали с оглед на обстоятелствата по главното производство разглежданата по него доставка на услуги е такава доставка. Подобна доставка на услуги и продажбата на употребявано превозно средство трябва по принцип да се считат за отделни и самостоятелни доставки, подлежащи на отделно разглеждане по отношение на ДДС. Запитващата юрисдикция следва да прецени дали с оглед на обстоятелствата по главното производство продажбата на употребявано превозно средство и гаранцията, предоставяна от независим от продавача на това превозно средство икономически оператор за механичната повреда на някои части на превозното средство, са свързани до такава степен, че трябва да се разглеждат като единна сделка, или напротив — като самостоятелни сделки.

По съдебните разноски

59 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г., трябва да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба доставката на услуги, при която срещу заплащане на предварително определена сума независим от продавача на употребявани превозни средства икономически оператор предоставя гаранция за механичната повреда на някои части на превозното средство, представлява освободена застрахователна сделка. Запитващата юрисдикция следва да провери дали с оглед на обстоятелствата по главното производство разглежданата по него доставка на услуги е такава доставка. Подобна доставка на услуги и продажбата на употребявано превозно средство трябва по принцип да се считат за отделни и самостоятелни доставки, подлежащи на отделно разглеждане по отношение на данъка върху добавената стойност. Запитващата юрисдикция следва да прецени дали с оглед на обстоятелствата по главното производство продажбата на употребявано превозно средство и гаранцията, предоставяна от независим от продавача на това превозно средство икономически оператор за механичната повреда на някои части на превозното средство, са свързани до такава степен, че трябва да се разглеждат като единна сделка, или напротив — като самостоятелни сделки.

Подписи